

การประเมินความต้องการจำเป็นของการจัดบริการแนะแนว สำหรับ
สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล
The Needs Assessment of Guidance Services for Extra-large
School in Hatyai School Cluster Campus Network under the
Secondary Educational Service Area Office Songkhla-Satun

¹ปณิดา มสีกะ Panida Mosika

²สุดาพร ทองสวัสดิ์ Sudaporn Thongsawat

¹²คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹²Faculty of Education and Liberal Arts, Hat Yai University

¹Corresponding author, e-mail: mopanida44@gmail.com

Received May 31, 2023; Revised July 29, 2023; Accepted: August 22, 2023

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของการจัดบริการแนะแนว 2) จัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นของการจัดบริการแนะแนว 3) ประมวลข้อเสนอแนะของการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น .975 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าจัดลำดับความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับน้อย อีก 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพที่คาดหวังในการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นของการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ พบว่า ความต้องการจำเป็นลำดับแรก คือ การบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ลำดับที่ 2 ถึง 5 คือ การบริการสารสนเทศ การบริการจัดวางตัวบุคคล การบริการติดตามประเมินผล และการบริการให้คำปรึกษา ตามลำดับ และ 3) ประมวลข้อเสนอแนะของการจัดบริการแนะแนว คือ ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบโดยตรงในการสำรวจนักเรียน และพิจารณามอบทุนให้นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำ

คู่มือนักเรียนเพื่อให้ให้นักเรียนทราบวิธีการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาและการอาชีพได้อย่างถูกต้อง ควรจัดให้มีการวัดความสามารถและความถนัดของนักเรียน และมีการติดตามดำเนินงานแนะแนวที่เป็นระบบ

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น; การจัดบริการแนะแนว; สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

Abstract

This Article aimed to study (1) current conditions and desirable conditions of Guidance services (2) study the results of the needs analysis regarding the operation according to the Guidance services and (3) compile suggestions about the Guidance services for Extra-large School in Hatyai School Cluster Campus Network under the Secondary Educational Service Area Office Songkhla-Satun. The research instrument will include a questionnaire, rating scale that reliability was .975, and statistics consisting of the frequency, mean, standard deviation and Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}). The results are shown that (1) the current state of Guidance services was at an average and when considered in each aspect, it was found that in the low level in Individual inventory service and in the average level 4 aspects. The desirable condition of Guidance services was in the high level when considered in each aspect, it was found that in the high level all aspects. (2) The results of the needs analysis regarding the Guidance services for Extra-large School in Hatyai School Cluster Campus Network under the Secondary Educational Service Area Office Songkhla-Satun found that the need for Individual inventory service was at the level of Highest. The second was Information service. The 3rd was Placement service. The 4th was the Follow-up service and the 5th was Counseling service. And (3) By compiling and considering the suggestions of the Guidance services, it appears that the committee should be appointed directly responsible for surveying students and considering grants to students in need. Students' abilities and aptitudes should be measured, and systematic guidance should be monitored.

Keywords: Needs Assessment; Guidance Services; Extra-large School

บทนำ

การแนะแนวเป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้บุคคลสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองอย่างถูกต้องและผลิยวณลาด รู้จัก เข้าใจตนเอง ผู้อื่น และสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนไป โดยยึดหลักว่าผู้แนะแนวทำหน้าที่เพียงช่วยให้ผู้รับบริการได้สำรวจตนเอง เสนอแนะทางเลือก ส่วนการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาเป็นหน้าที่ของผู้รับบริการเอง ที่มาของคำว่า การแนะแนวตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Guidance โดยแฟรงค์ พาร์สัน (Frank Parson) ชาวอเมริกัน ผู้ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาแห่งการแนะแนว เป็นผู้บัญญัติคำนี้เป็นคนแรก เมื่อปี ค.ศ.1908 ซึ่งมีรากศัพท์

มาจากคำว่า Guide แปลว่า การชี้ช่องการเลือกหรือการบอกทางให้ และมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า help คือ การช่วยเหลือ แต่ใช้วิธีการช่วยเหลือแบบให้ผู้รับการช่วยเหลือช่วยตัวเอง (นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2558) เนื่องจากสภาพปัญหาต่างๆ ของนักเรียนในโรงเรียนมีมากขึ้น ทั้งปัญหาในการศึกษาเล่าเรียน ปัญหาในการประกอบอาชีพตลอดจนปัญหาส่วนตัว ซึ่งปัญหาเหล่านี้มักจะปรากฏได้ชัดกับนักเรียนช่วงอายุ 13-18 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงการเป็นวัยรุ่น เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ พัฒนาการในวัยนี้จึงมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เริ่มสนใจเพศตรงข้าม การแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองแสดงออกซึ่งความสนใจและค่านิยมออกมาอย่างชัดเจน จึงมีความอ่อนไหวต่อการเกิดปัญหาต่างๆ ได้ง่าย ถ้าช่วงวัยนี้ดำเนินชีวิตผ่านไปอย่างราบรื่นก็จะเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ แต่ในทางตรงกันข้ามจะเป็นช่วงวัยที่มีความยุ่งยากต่อการดำเนินชีวิตส่วนตัว ครอบครัวสังคมและประเทศชาติ เนื่องจากเป็นวัยที่มีความสับสนทางจิตใจมากที่สุดยิ่งกว่าวัยอื่นๆ (รัตนวัชร เพ็ญรัตนศิริ, 2563)

การแนะแนวในโรงเรียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการ การป้องกันปัญหาและการแก้ไขปัญหา โดยการแนะแนวสามารถช่วยระบุและจัดสาเหตุของความล้มเหลว การแก้ไขสิ่งที่ไม่ดี การเข้าชั้นเรียนที่ไม่สม่ำเสมอ และจัดปัญหาที่ขัดขวางความก้าวหน้าของนักเรียน ถือว่าการแนะแนวเป็นกระบวนการต่อเนื่องในการช่วยเหลือบุคคลให้ค้นพบความสามารถและพรสวรรค์ของตนเอง สามารถค้นหาหรือพัฒนาตนเองให้มีชีวิตที่สมดุล มีสุขภาพที่ดี ช่วยให้ผู้บุคคลสามารถแก้ปัญหาและปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้น เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาอย่างเต็มที่ มีชีวิตอยู่กับความพึงพอใจ ฉะนั้นบทบาทและหน้าที่ของโรงเรียน คือ การช่วยให้บุคคลค้นพบความเป็นตัวตนของตนเองและใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดกับความสามารถ หรือความเป็นตัวตนทั้งในตัวบุคคลและสังคม (มนตรี อินตา, 2562) การแนะแนวจะประสบความสำเร็จได้นั้น สิ่งสำคัญ คือ ทางโรงเรียนจะต้องมีการจัดบริการแนะแนวให้กับนักเรียน เพื่อช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนให้ลดน้อยลง เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนเองและยังเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานของโรงเรียนอีกด้วย ซึ่งการจัดบริการแนะแนว ประกอบด้วย 5 บริการ ได้แก่ บริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล (individual inventory service) บริการสนเทศ (information service) บริการให้คำปรึกษา (counseling service) บริการจัดวางตัวบุคคล (placement service) และบริการติดตามและประเมินผล (follow-up and assessment service) ซึ่งแต่ละบริการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างเป็นกระบวนการต่อเนื่อง การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพที่ดีได้นั้นจะต้องจัดให้ครบทั้ง 5 บริการ เพราะเป็นบริการที่ให้ความช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถแก้ไขปัญหาทั้งด้านการเรียน อาชีพ หรือปัญหาทางด้านส่วนตัวและสังคม โดยทางโรงเรียนควรจัดงานบริการแนะแนวให้เกิดผลสัมฤทธิ์ผลอย่างแท้จริงในด้านการพัฒนาระบบแนะแนว และการจัดการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองความต้องการความถนัด ความสามารถของผู้เรียนได้อย่างครบถ้วนเหมาะสม (โพธิพันธ์ พาณิช, 2558)

แต่ที่ผ่านมาในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล พบว่า การบริหารงานแนะแนวยังไม่ประสบความสำเร็จ อาจเนื่องมาจากหลายสภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่องานแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน อาทิเช่น 1. ภาระงานของครูแนะแนวที่มีมาก นอกจากภาระการสอนต้องมีบริการแนะแนวอีก 5 บริการที่ต้องบริหารจัดการให้สมบูรณ์ทั้งหมด 2. ระบบสารสนเทศของโรงเรียนที่ไม่อำนวยความสะดวกในการให้บริการของของแนะแนว เช่น

คอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต ที่จะให้บริการแก่นักเรียน 3. การส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาของงานกิจการนักเรียน คือ หลายครั้งที่งานแนะแนวไม่ได้มีส่วนร่วมในการช่วยดูแลนักเรียนที่มีปัญหาเหล่านั้น โดยจะเป็นการจัดการปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้และเห็นปมปัญหาที่แท้จริง เนื่องจากนักเรียนยังไม่เปิดใจที่จะเล่าปัญหาให้ครูฟัง 4. การประสานงานของครูแนะแนวกับหน่วยงานภายนอก จนถึง การส่งต่อ หลายครั้งทำให้นักเรียนหลุดออกไปจากระบบการศึกษา และไม่ได้รับการช่วยเหลือ 5. การให้ความร่วมมือภายในโรงเรียนระหว่างครูที่ปรึกษา ครูกิจการนักเรียน และครูแนะแนว เนื่องจากยังไม่เข้าใจในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและ 6. การให้ความร่วมมือของนักเรียนและผู้ปกครองยังไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ครูแนะแนวและทางโรงเรียนไม่สามารถทำการช่วยเหลือได้อย่างตรงจุด นอกจากนี้ผู้บริหารบางคนไม่เข้าใจ ไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว ไม่มีการมอบอำนาจและความรับผิดชอบ รวมทั้งบุคลากรในโรงเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่องานแนะแนว

จากความสำคัญและประเด็นปัญหาการแนะแนวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างความตระหนักให้กับทางผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว โดยผู้วิจัยจะทำการประเมินความต้องการจำเป็นของการจัดบริการแนะแนวในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้สะท้อนให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเห็นถึงสภาพที่ควรจะเป็นในการจัดบริการแนะแนว ซึ่งการประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessment) เป็นเทคนิควิธีการอย่างหนึ่งเพื่อหาคำตอบและนำมาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงแผนการดำเนินงานของสถานศึกษา และผลการประเมินความต้องการจำเป็นยังให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารและกำหนดเป้าหมายของโครงการหรือกิจกรรม โดยการประเมินความต้องการจำเป็น จัดว่าเป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง และข้อมูลที่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์ทางบวก ทั้งนี้ยังช่วยให้ระบุถึงปัญหาได้อย่างแท้จริง นำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด สามารถตอบสนองให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนตรงตามความเป็นจริง ผลที่ได้จากการวิจัยจะสะท้อนให้ทางโรงเรียนได้ตระหนักและรับรู้ว่าการเรียนควรที่จะปรับปรุงหรือมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องจัดบริการแนะแนวในด้านใดมากที่สุด (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล
2. เพื่อจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นของการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

3. เพื่อประมวลข้อเสนอแนะของการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเชิงปริมาณนี้มีพื้นที่วิจัย คือ สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ประชากร คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำนวน 701 คน (กลุ่มงานสารสนเทศ, 2565 ข้อมูล ณ วันที่ 25 มกราคม 2565) กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำนวน 254 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน จากนั้นสุ่มแบบแบ่งชั้น (Statified Random Sampling) ตามขนาดสถานศึกษา โดยใช้วิธีการเทียบสัดส่วนจำนวนครูผู้สอนในแต่ละโรงเรียน แล้วจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียนโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากแบบไม่ใส่คืน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของงานบริการแนะแนว แบ่งเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกรายการ (Check List) ได้แก่ เพศและตำแหน่ง

ตอนที่ 2 สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของงานบริการแนะแนวในโรงเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้รูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สร้างตามแนวคิดของมินทรี อินตา แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) บริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2) บริการสารสนเทศ 3) บริการให้คำปรึกษา 4) บริการจัดวางตัวบุคคล 5) บริการติดตามและประเมินผล (มินทรี อินตา, 2562) ซึ่งมีความ 54 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) แต่ละข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .975

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางของงานบริการแนะแนวในโรงเรียน เป็นลักษณะข้อคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ถือว่าเป็นการได้ข้อมูลที่สะท้อนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้บริการงานแนะแนวอย่างแท้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ปีการศึกษา 2565 ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม จำนวน 254 ฉบับ โดยใช้ Google Form ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผ่านทางระบบการสื่อสารข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูลแล้วกำหนดให้ตอบแบบสอบถามภายใน 15 วัน และมีการสอบถามโดยการโทรไปสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้นกับครู 1 ท่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วนของคำตอบในแบบสอบถามในแต่ละชุด ได้จำนวน 254 ฉบับ จากนั้นนำ

แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าจัดลำดับความต้องการจำเป็น Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified})

ผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล เมื่อพิจารณาการดำเนินงาน พบว่า สภาพปัจจุบันในการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.81$, S.D.= .050) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลซึ่งอยู่ในระดับน้อย โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริการให้คำปรึกษา ($\bar{x}=3.00$, S.D.= .116) รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการบริการติดตามและประเมินผล ($\bar{x}=3.00$, S.D.= .086) ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล ($\bar{x}=2.91$, S.D.= .084) ด้านการบริการสารสนเทศ ($\bar{x}=2.81$, S.D.= .098) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ($\bar{x}=2.33$, S.D.= .151) ส่วนสภาพที่คาดหวังในการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.02$, S.D.= .067) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริการติดตามและประเมินผล ($\bar{x}=4.13$, S.D.= .118) รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการบริการให้คำปรึกษา ($\bar{x}=4.10$, S.D.= .119) ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล ($\bar{x}=4.06$, S.D.= .131) ด้านการบริการสารสนเทศ ($\bar{x}=3.98$, S.D.= .105) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ($\bar{x}=3.83$, S.D.= .176) ดังตารางที่ 1

(n=254)

การจัดบริการแนะแนว	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่คาดหวัง		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. บริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล	2.33	.151	น้อย	3.83	.176	มาก
2. บริการสารสนเทศ	2.81	.098	ปานกลาง	3.98	.105	มาก
3. บริการให้คำปรึกษา	3.00	.116	ปานกลาง	4.10	.119	มาก
4. บริการจัดวางตัวบุคคล	2.91	.084	ปานกลาง	4.06	.131	มาก
5. บริการติดตามและประเมินผล	3.00	.086	ปานกลาง	4.13	.118	มาก
รวม	2.81	.050	ปานกลาง	4.02	.067	มาก

2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล พบว่า ความต้องการจำเป็นลำดับแรก คือ ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ($PNI_{modified}=0.64$) ลำดับที่ 2 คือ ด้านการบริการสารสนเทศ ($PNI_{modified}=0.42$) ลำดับที่ 3 คือ ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล ($PNI_{modified}=0.40$) ลำดับที่ 4 คือ ด้านการบริการติดตามและประเมินผล ($PNI_{modified}=0.38$) ลำดับสุดท้าย คือ ด้านการบริการให้คำปรึกษา ($PNI_{modified}=0.37$) ดังตารางที่ 2

การจัดบริการแนะแนว	ค่าเฉลี่ย ของสภาพที่ คาดหวัง (I)	ค่าเฉลี่ย ของสภาพ ปัจจุบัน (D)	I – D	(I – D)/D	ลำดับ
1. บริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล	3.83	2.33	1.50	0.64	1
2. บริการสารสนเทศ	3.98	2.81	1.17	0.42	2
3. บริการให้คำปรึกษา	4.10	3.00	1.10	0.37	5
4. บริการจัดวางตัวบุคคล	4.06	2.91	1.15	0.40	3
5. บริการติดตามและประเมินผล	4.13	3.00	1.13	0.38	4
รวม	4.02	2.81	1.21	0.43	

3. ครูในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล มีความถี่สูงสุดที่ 25 ซึ่งเสนอแนะว่า โรงเรียนควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบโดยตรงในการสำรวจนักเรียน และพิจารณามอบทุนให้นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ 2) ด้านการบริการสารสนเทศ มีความถี่สูงสุดที่ 26 ซึ่งเสนอแนะว่า ควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือนักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้จักระเบียบและวิธีการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาและการอาชีพได้อย่างถูกต้อง 3) ด้านการบริการให้คำปรึกษา มีความถี่สูงสุดที่ 24 ซึ่งเสนอแนะว่า ครูที่บริการให้คำปรึกษา ควรมุ่งเน้นส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษา อาชีพ สังคมและเรื่องส่วนตัว 4) ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล มีความถี่สูงสุดที่ 28 ซึ่งเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการวัดความสามารถและความถนัดของนักเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านที่นักเรียนถนัด 5) ด้านการบริการติดตามและประเมินผล มีความถี่สูงสุดที่ 27 ซึ่งเสนอแนะว่า ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานโดยตรง และมีการติดตามที่เป็นระบบ ดังตารางที่ 3

ประมวลข้อเสนอแนะของการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่	ความถี่
1. ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล	
1.1 โรงเรียนควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบโดยตรงในการสำรวจนักเรียน และพิจารณามอบทุนให้นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์	25

ประมวลข้อเสนอแนะของการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่	ความถี่
1.2 ควรสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างละเอียด ชัดเจน ถูกต้องสมบูรณ์	20
1.3 คุณครูประจำชั้นควรเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ครบถ้วนทุกคน	16
1.4 ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับการเยี่ยมบ้านให้เพียงพอ	13
2. ด้านการบริการสารสนเทศ	
2.1 ควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือนักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้จักกฎระเบียบและวิธีการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาและการอาชีพ ได้อย่างถูกต้อง	26
2.2 ควรจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษา อาชีพ ความรู้เกี่ยวข้องกับนักเรียน จากแหล่งสารสนเทศที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของนักเรียน	22
2.3 ควรจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอและง่ายต่อการสืบค้น	19
2.4 ควรมีห้องหรือสถานที่ค้นคว้าหาข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ ด้านการศึกษา	14
3. ด้านการบริการให้คำปรึกษา	
3.1 ครูที่บริการให้คำปรึกษา ควรมุ่งเน้นส่งเสริม ป้อนกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษา อาชีพ สังคมและเรื่องส่วนตัว	24
3.2 ควรจัดสถานที่และสรรหาครูที่บริการให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน	20
3.3 ควรจัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การศึกษา ปัญหาของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง หรือเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนต้องการพัฒนาตนเอง	18
4. ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล	
4.1 ควรจัดให้มีการวัดความสามารถและความถนัดของนักเรียน เพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านที่นักเรียนถนัด	28
4.2 ควรจัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับเทคนิควิธีการในการให้คำแนะนำ การส่งเสริมและให้กำลังใจนักเรียนในการวางแผนการดำเนินชีวิตของตนเอง	23
4.3 ควรจัดให้มีการแนะแนวการศึกษาต่อ และแนะแนวอาชีพให้กับนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการเรียน และประกอบอาชีพตรงตามความสามารถของตนเอง	18
4.4 ควรจัดกิจกรรมหารายได้ระหว่างเรียน หรืองานเสริมให้แก่นักเรียน	14
5. ด้านการบริการติดตามและประเมินผล	
5.1 ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานโดยตรงมีการติดตามที่เป็นระบบ	27
5.2 ควรมีการติดตามและประเมินผล สำหรับการเข้าศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของนักเรียน หลังสำเร็จการศึกษา	21
5.3 ควรสร้างความรู้ความเข้าใจและการตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการบริการติดตามผล	15
5.4 ควรจัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับเทคนิควิธีการติดตามผลและประเมินผลที่หลากหลาย เป็นระบบมาพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	11

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันในการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริการให้คำปรึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนแต่ละโรงเรียนให้น้ำหนักของงานบริการแนะแนวอย่างยิ่งในด้านบริการให้คำปรึกษาที่ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของงานแนะแนวอย่างมาก มีครูแนะแนวที่สำเร็จการศึกษาสาขาการแนะแนว หรือจิตวิทยาการให้คำปรึกษาโดยตรง ค่อนข้างมีความรู้ มีทักษะในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา สามารถให้การช่วยเหลือได้อย่างถูกวิธี ซึ่งสอดคล้องกับกาญจนา มิลาร์ ได้ศึกษา ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนสะเดาใหญ่ ประชาสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนสะเดาใหญ่ ประชาสรรค์ มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านบริการสารสนเทศตามลำดับ ส่วนสภาพที่คาดหวังในการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริการติดตามและประเมินผล ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าบริการติดตามผลเป็นบริการแนะแนวที่มีระบบขั้นตอนเกี่ยวกับบุคคลโดยตรง มีกระบวนการในการติดตามผลในเรื่องต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ เป็นการแสวงหาข้อมูลที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน และปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการศึกษา คุณภาพของงาน ขั้นตอนการดำเนินงานและสัมฤทธิ์ผล ผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลจะนำไปสู่การแก้ไข ปรับปรุง ป้องกันและพัฒนาวางแผนช่วยเหลือเพื่อเสริมสร้างสิ่งใหม่ให้การจัดบริการแนะแนวมีประสิทธิภาพมากขึ้น (กาญจนา มิลาร์, 2556)

2. ผลการวิเคราะห์หัตถ์ดัชนีความต้องการจำเป็นในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล พบว่า ความต้องการจำเป็นในลำดับที่ 1 คือ ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ลำดับที่ 2 คือ ด้านการบริการสารสนเทศ ลำดับที่ 3 คือ ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล ลำดับที่ 4 คือ ด้านการบริการติดตามประเมินผล และลำดับสุดท้าย คือ ด้านการบริการให้คำปรึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าจำนวนครูที่ทำหน้าที่ให้บริการแนะแนวแก่นักเรียนในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนซึ่งมีค่อนข้างมาก จึงประสบปัญหาในระบบการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ข้อมูลนักเรียนที่สนใจเกี่ยวกับการศึกษาต่อ หรือสนใจในการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา ยังไม่ได้รับการวิเคราะห์ สังเคราะห์เข้าสู่การบริการสารสนเทศ สอดคล้องกับเริงศักดิ์ จันทรวล ได้ศึกษาความต้องการจำเป็นของการให้บริการแนะแนวแก่นักเรียน โรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาคม จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาคม จังหวัดสระแก้ว มีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับบริการแนะแนวแก่นักเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) บริการรวบรวมข้อมูลเป็น

รายบุคคล 2) บริการสารสนเทศ 3) บริการให้คำปรึกษา 4) บริการติดตามและประเมินผล และ 5) บริการจัดวางตัวบุคคล (เริงศักดิ์ จันทน์นวล, 2561) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับปทุม มหาปราบ ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูแนะแนวมีปัญหาในการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล เกี่ยวกับการสำรวจปัญหาการว่างงานของศิษย์เก่า การติดตามผลการศึกษาต่อนักเรียน การติดตามผลนักเรียนที่ขาดเรียนบ่อย การติดตามและประเมินผลนักเรียนที่ลาออกจากการศึกษาระหว่างปีการศึกษา ส่วนใหญ่ติดตามผลนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ ติดตามผลนักเรียนที่มารับบริการให้คำปรึกษาเฉพาะรายที่มีปัญหารุนแรง การจัดบริการติดตามผลส่วนใหญ่ใช้วิธีการสัมภาษณ์นักเรียนที่เรียนจบไป แล้วจัดการครูออกไปเยี่ยมบ้าน ซึ่งครูจะมีปัญหาเรื่องการไม่มีเวลาว่างที่จะไปเยี่ยมบ้านของนักเรียน (ปทุม มหาปราบ, 2557)

3. ประมวลข้อเสนอแนะของการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล พบว่า โรงเรียนควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบโดยตรงในการสำรวจนักเรียน และพิจารณามอบทุนให้แก่นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนรู้กฎระเบียบและวิธีการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาและการอาชีพได้อย่างถูกต้อง ครูที่บริการให้คำปรึกษา ควรมุ่งเน้นส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษา อาชีพ สังคมและเรื่องส่วนตัว ควรจัดให้มีการวัดความสามารถและความถนัดของนักเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านที่นักเรียนถนัด และควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานโดยตรงและมีการติดตามที่เป็นระบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรที่รับผิดชอบจะได้นำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล มาแปลผลเป็นข้อมูลสารสนเทศ เพื่อสะดวกต่อการใช้งานและกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง จะได้มีการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอสำหรับการเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ครบทุกคน สอดคล้องกับศุภกาญจน์ เพญฤทัย ได้เสนอแนวทางการบริหารงานด้านการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลไว้ว่า การใช้กลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยจัดกิจกรรมการวางแผนและการเตรียมงานการปฏิบัติงานที่วางไว้ และการสรุปผลหลังการปฏิบัติ ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริการแนะแนวด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพิ่มมากขึ้น (ศุภกาญจน์ เพญฤทัย, 2553) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับรัตนพร บรรจง ได้เสนอแนวทางการบริหารงานด้านการสำรวจข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เป็นปัจจุบันและสม่ำเสมอ (รัตนพร บรรจง, 2554)

องค์ความรู้ใหม่

จากการประเมินความต้องการจำเป็นของการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ประกอบด้วย 5 ด้านสำคัญในการพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทุกๆ ด้าน และสามารถเรียนรู้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเรียงลำดับความต้องการ ดังนี้ 1) ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2) ด้านการบริการสารสนเทศ 3) ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล 4) ด้านการบริการติดตามและประเมินผล และ 5) ด้านการบริการให้คำปรึกษา ดังภาพ

บทสรุป

สภาพปัจจุบันในการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับน้อย อีก 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพที่คาดหวังในการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นของการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล พบว่า ความต้องการจำเป็นลำดับแรก คือ การบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ลำดับที่ 2 ถึง 5 คือ การบริการสารสนเทศ การบริการจัดวางตัวบุคคล การบริการติดตามประเมินผล และการบริการให้คำปรึกษา ตามลำดับ และ 3) ประมวลข้อเสนอแนะของการจัดบริการแนะแนว คือ ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบโดยตรงในการสำรวจนักเรียน และพิจารณา มอบทุนให้แก่ นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนทราบวิธีการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาและการอาชีพได้อย่างถูกต้อง ควรจัดให้มีการวัดความสามารถและความถนัดของนักเรียน และมีการติดตามดำเนินงานแนะแนวที่เป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผู้บริหารควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ออกคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการฝ่ายกิจการแนะแนว เพื่อรับผิดชอบโดยตรงในการสำรวจนักเรียนและพิจารณามอบทุนให้นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

1.2 ควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือสารสนเทศนักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้กฎระเบียบและวิธีการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาและการอาชีพ ได้อย่างถูกต้อง

1.3 ครูที่บริการให้คำปรึกษา ควรมุ่งเน้นส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษา อาชีพ สังคมและเรื่องส่วนตัว

1.4 ควรจัดให้มีการวัดความสามารถและความถนัดของนักเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านที่นักเรียนถนัด

1.5 ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลในการดำเนินงานโดยตรง และสร้างระบบการติดตามนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยแนวทางการจัดบริการแนะแนวเยี่ยมบ้านนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับความร่วมมือของบุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษาในการจัดบริการแนะแนว

2.3 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีการติดตามประเมินผลนักเรียนในการจัดบริการแนะแนว

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา มิลลาร์. (2556). ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนเสดดาห์ประชาสรรค์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2558). การแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียน. สงขลา: สาขาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ปทุม มหาปราบ. (2557). การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- โพธิพันธ์ พานิช. (2558). แนวคิดเกี่ยวกับหลักและระบบงานแนะแนวในมหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช (บรรณาธิการ). เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและระบบงานแนะแนวในสถานศึกษา หน่วยที่ 1-7. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มนตรี อินตา. (2562). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานบริการแนะแนว ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

- รัตน์พร บรรจง. (2554). ปัญหาการดำเนินงานแนะแนวที่มีต่อการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี: จันทบุรี.
- รัตน์วัชร เพ็ญรัตน์ศิริ. (2563). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานบริการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 31(2): 110-131.
- เรณูศักดิ์ จันทน์นวล. (2561). ความต้องการจำเป็นของการให้บริการแนะแนวแก่นักเรียน โรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาคม จังหวัดสระแก้ว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศุภกาญจน์ เพญทิพย์. (2553). การพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวโรงเรียนโพธารามพิทยาคม อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.

